

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/111/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6214010182
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6214010182.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoj Sendeckého, na neverejnom zasadnutí dňa 21. októbra 2015, prejednal odvolanie obžalovaného F. O., proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš z 13.07.2015 sp.zn. 3T/29/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. a), b), c), d) Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec v r a c i a okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uznal obžalovaného F. O. za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

v dobe od 19.00 h do 19.30 h dňa 24.11.2011 vo Všeobecnej fakultnej nemocnici, Viničná 9, Praha 2, Česká republika na neurologickom oddelení odcudzil z voľne uloženej peňaženky z neuzamknutého nočného stolíka spolupacienta O. B. finančnú hotovosť vo výške 4.500,- korún českých (180,72 Eur) a 300,- Eur, kde následne nemocnicu opustil, čím poškodenému O. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XXX/XX, B. X - I. W., spôsobil škodu vo výške 480,72 Eur.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa za obžalovaného podal obhajca odvolanie už do zápisnice po vyhlásení rozsudku okresného súdu, pretože obžalovaný ušiel alebo sa skrýval a nebolo možné zabezpečiť jeho účasť na hlavnom pojednávaní, resp. doručovať mu predvolania a iné písomnosti na predtým známe adresy jeho pobytu, jeho pobyt sa nepodarilo ani na základe pátrania polície a inými súdmi podľa zistenia polície bolo vyhlásené pátranie a tiež príkaz na jeho zatknutie.

Na základe uvedených skutočností zákonne súd prvého stupňa po vydaní opatrenia vykonal hlavné pojednávanie v neprítomnosti obžalovaného ako konanie proti ušlému. V rámci tohto konania potom po vyhlásení rozsudku podal odvolanie v prospech obžalovaného jeho obhajca, ktorý sa odvolaním bližšie nezaoberal, teda bližšie ho ani dodatočne neodôvodnil.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného prostredníctvom jeho obhajcu prejednal a preskúmal všetky výroky napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, s prihliadnutím i na chyby, ktoré odvolaním neboli vytykané, a zistil, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Odvolačný súd vykonal tiež úkony smerujúce k vykonaniu verejného zasadnutia, ale následne musel zrušiť toto verejné zasadnutie a rozhodol na neverejnom zasadnutí v dôsledku nových skutočností, keď zistil, že obžalovaný nastúpil výkon trestu odňatia slobody vo veci Okresného súdu Bratislava I v zmysle jeho rozsudku zo 17.06.2015 sp.zn. 5T/37/2013 a údajne nastúpil výkonom trestu 03.07.2015. V súčasnosti

je v ÚVV Bratislava z dôvodov vyšetrovacích úkonov v inej veci a 29.09.2015 má byť eskortovaný do ÚVTOS Želiezovce na ďalší výkon trestu. Pokiaľ sú tieto údaje správne od vyšetrovateľa OO PZ Vinica z 25.09.2015, potom v čase konania hlavného pojednávania bol obžalovaný už vo výkone trestu v inej veci, resp. vo väzbe v inej veci. Pokiaľ možno brať tieto skutočnosti za objektívne, potom by neboli splnené podmienky pre vykonanie konania v tejto veci v zmysle § 358 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého

konanie podľa ustanovení tohto dielu možno vykonať proti tomu, kto sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva (ďalej len „ušlý“).

Za týchto okolností by potom nešlo o vyhýbanie sa obžalovaného trestnému konaniu pobytom v cudzine alebo tým, že sa skrýva, hoci pred zadržaním a nástupom výkonu trestu zjavne o takúto skutočnosť išlo. V čase hlavného pojednávania však odsúdený mal byť vo výkone trestu odňatia slobody, ktorá skutočnosť nespadá do rámca úpravy ustanovenia § 358 ods. 1 Tr. por. v konaní proti ušlému, a to napriek tomu, že súdu táto skutočnosť nebola známa. Na druhej strane však z dokazovania a zo spisového materiálu úkonov pred vykonaním hlavného pojednávania súd prvého stupňa vydal opatrenie o konaní proti ušlému už 26.05.2015 a sám nerobil ďalšie úkony smerujúce k zisteniu pobytu obžalovaného napríklad zisťovaním z ústrednej evidencie, či obžalovaný sa nenachádza vo väzbe alebo výkone trestu odňatia slobody. Zrejme sa uspokojil so správou polície, oznamujúcou skutočnosť už vyššie uvedené, pretože obžalovaný sa vo výkone trestu odňatia slobody nenachádza, posledná takáto správa je z 29.10.2014, teda skoro rok pred uskutočnením hlavného pojednávania, uspokojil sa s touto správou ako aj správou polície, že na odsúdeného sú vydané viaceré príkazy na zatknutie v iných veciach a aj tak sa ho nepodarilo nájsť a zabezpečiť jeho účasť na úkonoch trestného konania v tejto alebo v iných veciach. Rozhodne však okresný súd aj pri vykonaní všetkých možných, dostupných, zákonných opatrení v zmysle Trestného poriadku musí vo veci opätovne konať, pretože by došlo k porušeniu práva na obhajobu obžalovaného pri konaní hlavného pojednávania v neprítomnosti obžalovaného, resp. v konaní proti ušlému, ktoré v tomto prípade už z vyššie uvedených dôvodov nie je možné aplikovať, resp. pokiaľ bolo aplikované, potvrdením takéhoto rozhodnutia odvolacím súdom, by došlo k porušeniu zákona oboma súdmi, hoci bez zavinenia úmyselného, ale v dôsledku objektívnej skutočnosti v zmysle toho, že obžalovaný sa už v čase vykonania hlavného pojednávania, prípadne konania na odvolacom súde, nevyhýbal trestnému konaniu, ani nebolo možné tvrdiť, že ide o konanie proti ušlému, keďže v tom čase bol vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody na základe zákonného postupu iného súdu alebo sudcu v inej veci. To však nie je jediný dôvod pre postup odvolacieho súdu v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia, keďže súd prvého stupňa vôbec nerozoberá dôkaznú situáciu v tejto veci v dôvodoch napadnutého rozsudku v jeho písomnom vyhotovení, len okrajovo poukazuje, aké dôkazy boli vykonané na hlavnom pojednávaní, teda predovšetkým vychádza z dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní sa iba mali oboznamovať alebo čítať listinné dôkazy.

Za týchto okolností potom rozsudok súdu prvého stupňa je nepreskúmateľný, až zmätočný a žiadna z procesných strán sa z neho nemôže dozvedieť, na základe ktorých dôkazov, akých skutočností a úvah súdu prvého stupňa dospel k rozhodnutiu, kde v zmysle výrokovej časti rozsudku, a to napriek tomu, že dôkazná situácia prípravného konania nie je jednoznačná, keď obžalovaný v postavení obvineného popieral spáchanie predmetného skutku a trestného činu. Teda už z tohto pohľadu je rozsudok okresného súdu v takejto konštrukcii odvolacím súdom nepreskúmateľný a neudržateľný a takéto pochybenie, ako aj ďalším pochybením v zmysle konania proti ušlému, sú tak závažného charakteru, že odvolací súd ich nemôže sám napraviť v rámci svojej právomoci. Nemal potom iné východisko, ako zrušiť napadnutý rozsudok, vrátiť vec súdu prvého stupňa na doplnenie dokazovania hlavne v tom smere, či skutočnosti vyplývajúce z úradných záznamov v spisovom materiáli sú vieryhodné, zabezpečiť k tomu patričné dôkazy, aj vrátane spisového materiálu z odsúdení obžalovaného v iných veciach. Takáto skutočnosť, keď súd prvého stupňa nemal k dispozícii spisové materiály iných odsúdení, ktoré predchádzali konkrétnemu skutku, resp. aj nasledovali po ňom, nie je možné dostatočne uzavrieť dôkaznú situáciu v otázke viny, trestu, hlavne nie z pohľadu hodnotenia osoby obžalovaného a jeho predchádzajúceho spôsobu života, pri zhodnotení závažnosti konania obžalovaného pri jednotlivých skutkoch v zmysle takýchto rozsudkov. Takéto dokazovanie nie je možné vyriešiť a nahradiť len zabezpečením odpisu registra trestov, skôr slúži na to, aby orgán činný v trestnom konaní a súdy mali k dispozícii prehľad odsúdení a potom aj podklad a doplnenie dokazovania v zmysle zabezpečenia takéhoto spisového materiálu a jeho vykonania na hlavnom pojednávaní čítaním podstatných častí a

oboznamovaním listinných dôkazov z takéhoto spisového materiálu. Dôkazy z takéhoto postupu môžu mať zásadný vplyv na všetky výroky rozsudku, najmä na výrok o treste.

Prekážka pre zákonnosť vykonania hlavného pojednávania v konaní proti ušlému podľa § 358 ods. 1 Tr. por. až 362 Tr. por. tkveje hlavne v ust. § 2 ods. 7 Tr. por., ide o jednu zo základných zásad trestného konania, podľa ktorého

každý má právo, aby jeho trestná vec bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom v jeho prítomnosti tak, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Teda v tomto prípade zákon neustanovuje inak v zmysle citovaného ustanovenia, pretože je tu prekážka podmienok konania hlavného pojednávania v konaní proti ušlému v zmysle § 358 ods. 1 s prihliadnutím aj na ust. § 362 Tr. por., vychádzajúceho z ust. § 358 ods. 1 Tr. por.

Uvedené dôkazy a zistenia o nich odvolacím súdom ho viedli k rozhodnutiu v zmysle výrokovej časti tohto uznesenia. Povinnosťou súdu prvého stupňa bude doplniť dokazovanie v naznačenom smere, odstrániť trestnoprávne pochybenia, hlavne procesného charakteru, bližšie uvedené v dôvodoch tohto uznesenia, a potom správne zákonne rozhodnúť vo veci. Rozhodne však bude musieť rešpektovať pri akomkoľvek druhu rozhodnutia ust. § 168 ods. 1 Tr. por., pokiaľ ide o rozsudok, a tiež obdobne pri uznesení v zmysle § 176 ods. 2 Tr. por., aby bolo takéto rozhodnutie v písomnom vyhotovení preskúmateľné z hľadiska citovaných ustanovení Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.